שתחגור. תוספתי"ל: בחבצלת. כל דהו כדכתיב תכיס שלמות: דלת סר סכינא. שלא הרלה סכינו לחכם: מעברינן ליה. מלומטמו שלא ימכור בשר שוד: נמצאת סכינו יפה. משמתיק ליה משום תפקירותא שהחליף פניו כדקיימא לן מנדין על כבוד הרב בברכות בפ' מי שמתו (דף יח.): בפרתא.

[נסחת לא] פרס. פרתא תרגום של פרס: דחפיל לעובדי סוכבים לא מזדבן. והיכא דנמלאת סכינו יפה מברזינו עליה דמריפה הוא. משום קנסא ולעובדי סוכבים מיהא שבקינן ליה לזבונה: שמתיה ועבריה. דקסבר מ' אמר רבא מעברינן ליה תפי' נמצאת סכינו יפה קאמר: עבריה. דרבא בר חינא: שמתיה. שלא המלוה: [עיין פרש"י דמגילה פ' ד"ס ופרי"ל] לזבונה. שלא מכאן ולא מכאן: אלא דמעברינן ליה. לעבדינן אבשריה דטרפה היא. אלא פליגי כאן בשנמצאת סכינו יפה כאן בשלא נמצאת סכינו יפה. רבינא אמר היכא דלא נמצאת סכינו יפה ממסמס ליה בפרתא דאפי' לעובד כוכבים נמי לא מזדבן, ההוא טבחא דלא סר סכינו קמיה דרבא בר חיננא, שמתיה ועבריה ואכריז אבשריה דטרפה היא, אקלעו מר זוטרא ורב אשי לגביה אמר להו ליעיינו דרבא במלתיה דתלו ביה טפלי, בדקה רב אשי לסכיניה ונמצאת יפה ואכשריה, אמר ליה מר זוטרא ולא ליחוש מר לסבא? א"ל שליחותיה דא עבדינן, אמר רבה בר (ה) הונא שן תלושה, וצפורן תלושה מותר לשחוט בה לכתחלה והא אנן תנן חוץ ממגל קציר והמגירה והשינים והצפורן מפני שהן חונקין שן אשן לא קשיא הא בחדא הא בתרתי צפורן אצפורן לא קשיא הא בתלושה הא במחוברת: מתני' השוחט במגל קציר ודרך הליכתה ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין, ואם החליקו שניה הרי היא כסכין: גמ' א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן אף כשהכשירו ב"ה, לא הכשירו אלא לטהרה מידי נבילה אבל באכילה אסורה, א"ר אשי דיקא נמי דקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ולא קתני ב"ש אוסרין וב"ה מתירין, וליטעמיך ליתני ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין אלא פוסלין - ומכשירין ואוסרין ומתירין חדא מילתא היא: מתני' השוחט מתוך הטבעת ושייר בה מלא הרוט על פני כולה שחיטתו כשרה רבי יוסי בר' יהודה אומר מלא רוט על פני רובה: גמ' רב ושמואל דאמרי תרוייהו הלכה כר' יוסי בר' יהודה, ואף ר' יוסי בר' יהודה לא אמר אלא בטבעת הגדולה הואיל ומקפת את כל הקנה אבל בשאר טבעות לא, ובשאר טבעות לא והתניא רבי יוסי ברבי יהודה אומר

[מאיר]

[מגל קציר]

[כרש מ.]

[כרש מ.]

[שמ"ל מ"ה]

[שמ"ל מ"ה]

[שמ"ל מ"ה